

I

(Uznesenia, odporúčania a stanoviská)

STANOVISKÁ

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU
ÚDAJOV

Stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom a k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o trestných sankciách za obchodovanie s využitím dôverných informácií a manipuláciu s trhom, ktoré predložila Komisia

(2012/C 177/01)

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 16,

so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, a najmä na jej články 7 a 8,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾, a najmä jeho článok 28 ods. 2,

PRIJAL TOTO STANOVISKO

1. ÚVOD

1.1. Konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov

1. Toto stanovisko je súčasťou balíka štyroch stanovísk európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov týkajúcich sa finančného sektora, ktoré boli prijaté v ten istý deň ⁽³⁾.
2. 20. októbra 2011 prijala Komisia návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (ďalej len „navrhované nariadenie“) a návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o trestných sankciách za obchodovanie s využitím dôverných informácií a manipuláciu s trhom (ďalej len „navrhovaná smernica“). Navrhované nariadenie a navrhovanú smernicu (ďalej spoločne ako „návrhy“) odoslala Komisia na konzultáciu európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov, ktorý ich dostal 31. októbra 2011. Návrhy konzultovala s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov Rada Európskej únie 6. decembra 2011.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Stanoviská európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 10. februára 2012 k legislatívnemu balíku týkajúcejmu sa revízie bankových právnych predpisov, ratingových agentúr, trhov s finančnými nástrojmi (MIFID/MIFIR) a zneužívania trhu.

3. Pred prijatím návrhu nariadenia sa s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov uskutočnili neformálne konzultácie. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov poznamenáva, že niektoré z jeho pripomienok boli v návrhu zohľadnené.
4. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov víta skutočnosť, že ho Komisia a Rada požiadali o konzultáciu.

1.2. Ciele a rozsah návrhov

5. V smernici o zneužívaní trhu (ďalej len „smernica MAD“) ⁽¹⁾ prijatej na začiatku roka 2003 sa zaviedol spoločný právny rámec EÚ na prevenciu, odhaľovanie obchodovania s využitím dôverných informácií a manipulácie s trhom a na ukládanie sankcií za obchodovanie s využitím dôverných informácií a manipuláciu s trhom.
6. Po niekoľkých rokoch od nadobudnutia účinnosti vyhodnotila Komisia uplatňovanie smernice MAD a zistila množstvo problémov, ako napríklad nedostatočnú reguláciu niektorých nástrojov a trhov, nedostatky pri účinnom presadzovaní práva (regulátorom chýbali niektoré informácie a právomoci a sankcie sa buď neudelovali, alebo neboli dostatočne odrazujúce), nejednoznačnosť kľúčových koncepcií a administratívna záťaž emitentov.
7. Vzhľadom na tieto problémy a významné zmeny, ktoré pre finančné prostredie predstavoval vývoj právnych predpisov, trhov a technológií, prijala Komisia legislatívne návrhy na reformu smernice MAD v podobe navrhovaného nariadenia a navrhovanej smernice. Politickými cieľmi navrhovanej revízie je zvýšenie dôvery investorov a integrity trhov, ako aj udržanie kroku s novým vývojom vo finančnom sektore.
8. V navrhovanom nariadení ide najmä o rozšírenie rozsahu rámca týkajúceho sa zneužívania trhu a kvalifikovanie pokusov o manipuláciu s trhom a snáh o obchodovanie s využitím dôverných informácií ako konkrétnych trestných činov, čím sa posilňujú vyšetrovacie právomoci príslušných orgánov a zavádzajú minimálne pravidlá pre administratívne opatrenia, sankcie a pokuty.
9. V navrhovanej smernici sa od členských štátov vyžaduje zavedenie trestných sankcií za zámerné obchodovanie s využitím dôverných informácií alebo manipuláciu s trhom a za podnecovanie, napomáhanie a navádzanie na spáchanie akéhokoľvek z týchto trestných činov alebo pokusov oň. Zodpovednosť sa podľa nej rozširuje aj na právnické osoby, a to vrátane (vždy, keď je to možné) trestnej zodpovednosti právnických osôb.

1.3. Cieľ stanoviska európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov

10. Niektoré z opatrení plánovaných v návrhoch na dosiahnutie lepšej integrity trhu a ochrany investorov majú vplyv na práva jednotlivcov v oblasti spracovania osobných údajov.
11. Osobné údaje sa budú zbierať, spracúvať a vymieňať najmä pri vyšetrovaní vykonávanom príslušnými orgánmi alebo vtedy, keď tieto orgány spolupracujú pri odhaľovaní, oznamovaní alebo sankcionovaní obchodovania s využitím dôverných informácií alebo zneužitia trhu. Spracovanie osobných údajov, a to osôb nahlasujúcich porušenie a obvinených osôb, sa bude využívať aj v rámci mechanizmu podpory nahlasovania porušení. Ochrana osobných údajov ovplyvní aj sankčný režim, keďže sankcie, v ktorých sa uvádza totožnosť osoby zodpovednej za porušenie navrhovaného nariadenia, sa zverejnia.
12. Zatiaľ čo navrhované nariadenie obsahuje niekoľko ustanovení, ktoré môžu mať vplyv na práva jednotlivcov na ochranu svojich osobných údajov, navrhovaná smernica ako taká spracovanie osobných údajov neobsahuje. V tomto stanovisku sa teda zameriame na navrhované nariadenie, a konkrétne na tieto jeho oblasti: 1. platnosť právnych predpisov na ochranu údajov; 2. zoznamy osôb, ktoré majú k dispozícii dôverné informácie; 3. právomoci príslušných orgánov; 4. zavedené systémy odhaľovania a nahlasovania podozrivých transakcií; 5. výmena informácií s tretími štátmi; 6. uverejnenie sankcií a nahlasovanie porušení.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu), Ú. v. EÚ L 96, 12.4.2003, s. 16.

2. ANALÝZA NÁVRHOV

2.1. Platnosť právnych predpisov o ochrane údajov

13. V odôvodneniach⁽¹⁾ aj ustanoveniach⁽²⁾ navrhovaného nariadenia sa odkazuje na Chartu základných správ, smernicu 95/46 a nariadenie (ES) č. 45/2001. Najmä v článku 22 navrhovaného nariadenia sa ako všeobecné pravidlo výslovne stanovuje, že „pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov vykonávané členskými štátmi v rámci tohto nariadenia, príslušné orgány uplatňujú ustanovenia smernice 95/46/ES. Pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov ESMA v rámci tohto nariadenia, ESMA dodržiava ustanovenia nariadenia (ES) č. 45/2001“. Stanovuje sa tiež 5-ročný časový limit uchovávania osobných údajov.
14. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov s nesmiernou radosťou víta toto všeobecne platné ustanovenie a vo všeobecnosti oceňuje najmä pozornosť venovanú právnym predpisom na ochranu údajov v tomto nariadení. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov však navrhuje, aby sa toto ustanovenie preformulovalo tak, aby zdôrazňovalo platnosť existujúcich právnych predpisov na ochranu údajov. Okrem toho je potrebné objasniť odkaz na smernicu 95/46/ES tak, aby z neho vyplývalo, že tieto ustanovenia platia v súlade s vnútroštátnymi pravidlami, ktorými sa implementuje smernica 95/46/ES. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov poznamenáva, že niektoré ustanovenia navrhovaného nariadenia výslovne odkazujú na smernicu 95/46/ES alebo na nariadenie (ES) č. 45/2001. Tým sa zdôrazňuje platnosť príslušných pravidiel na ochranu údajov v konkrétnych prípadoch, ale nehovorí, že tieto pravidlá platia aj vtedy, ak nie sú výslovne uvedené v každom ustanovení (potenciálne) sa týkajúceho spracovania osobných údajov.
15. Podobne ako v odôvodnení 33, aj v ďalších odôvodneniach je potrebné jednotne zdôrazňovať, že členské štáty „musia“, a nielen „mali by“ dodržiavať príslušné právne predpisy o ochrane údajov, pretože sú stále v platnosti a nevzťahujú sa na ne žiadne odchýlky.

2.2. Zoznamy osôb, ktoré majú k dispozícii dôverné informácie

16. V navrhovanom nariadení sa emitentom finančného nástroja alebo účastníkom trhu s emisnými kvótami stanovuje povinnosť vypracovať zoznam všetkých osôb, ktoré pre nich pracujú na základe pracovnej alebo inej zmluvy a majú prístup k dôverným informáciám (článok 13 ods. 1). Emitenti finančného nástroja, ktorých finančné nástroje sa môžu obchodovať na rastovom trhu MSP sú spod tejto povinnosti oslobodení, okrem prípadu, keď ich o to požiada príslušný orgán (článok 13 ods. 2).
17. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov uznáva potrebnosť tohto zoznamu, ktorý je pre príslušné orgány dôležitým nástrojom vyšetrovania možného obchodovania s využitím dôverných informácií alebo zneužitia trhu. Ak sa však týchto zoznamov týka aj spracovanie osobných údajov, v základnom práve sa musia stanoviť hlavné pravidlá a záruky ochrany údajov. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov odporúča vo vecnom ustanovení navrhovaného nariadenia výslovne odkázať na účel tohto zoznamu. Účel je určite jedným zo základných prvkoch akéhokoľvek spracovania podľa článku 6 smernice 95/46/ES.
18. Podľa článku 13 ods. 4 navrhovaného nariadenia Komisia prostredníctvom delegovaného aktu prijme opatrenia určujúce obsah zoznamu (vrátane informácií o totožnosti a dôvodoch začlenenia osôb do zoznamu) a podmienky, za ktorých sa tento zoznam vypracuje (vrátane podmienok jeho aktualizácie, obdobia uchovávania a povinností osôb v zozname). Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov však odporúča:
- začleniť hlavné prvky zoznamu (v každom prípade odôvodnenie začlenenia osôb do zoznamu) do samotného navrhovaného nariadenia,
  - začleniť odkaz na potrebu konzultovania s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov v oblastiach, v ktorých sa delegované akty týkajú spracovania osobných údajov.

2.3. Právomoci príslušných orgánov

19. V článku 17 ods. 2 sa uvádzajú minimálne dozorné a vyšetrovacie právomoci príslušných orgánov na plnenie svojich povinností podľa navrhovaného nariadenia.

⁽¹⁾ Pozri odôvodnenia 33, 35, 39 a 40 navrhovaného nariadenia.

⁽²⁾ Pozri články 17 ods. 4, 22, 23 a 29 ods. 1 písm. c) navrhovaného nariadenia.

20. Vzhľadom na prienik do práva na súkromie a práva na ochranu údajov je potrebné venovať osobitnú pozornosť dvom právomociam: právomoci vstúpiť do súkromných priestorov s cieľom zaistiť dokumenty v akejkoľvek forme a právomoci vyžadovať existujúce telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov.

2.3.1. Právomoc vstúpiť do súkromných priestorov

21. Právomoc vstúpiť do súkromných priestorov s cieľom zaistiť dokumenty v akejkoľvek forme je mimoriadne rušivá a v rozpore s právom na súkromie. Mali by sa na ňu preto vzťahovať prísne podmienky a primerané záruky ⁽¹⁾. V článku 17 ods. 2 písm. e) sa vyžaduje, aby vstup do súkromných priestorov podliehal získaniu predchádzajúceho povolenia súdneho orgánu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a existencii dôvodného podozrenia, že dokumenty týkajúce sa predmetu kontroly môžu byť dôležité na dokázanie prípadov obchodovania s využitím dôverných informácií alebo manipulácie s trhom. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov oceňuje, že v znení sa kvalifikujú právomoci príslušných orgánov na vstup do súkromných priestorov na základe splnenia podmienok odôvodneného podozrenia na porušenie navrhovaného nariadenia alebo navrhovanej smernice a predchádzajúceho súhlasu súdneho orgánu. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa však domnieva, že vzhľadom na možné zneužitie právomoci je všeobecná požiadavka na získanie predchádzajúceho súdneho povolenia, bez ohľadu na to, či sa to vyžaduje podľa vnútroštátneho práva, odôvodnená a potrebná.
22. V odôvodnení 30 navrhovaného nariadenia sa udávajú prípady, v ktorých je vstup do súkromných priestorov nevyhnutný, t. j. keď osoba, ktorej už bola poslaná žiadosť o informácie, tejto žiadosti (úplne alebo čiastočne) nevyhovela, alebo ak existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že v prípade predloženia žiadosti jej nebude vyhovené, alebo že dokumenty a informácie, na ktoré sa žiadosť o informácie vzťahuje, by boli odstránené, zmanipulované alebo zničené. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov víta tieto spresnenia. Domnieva sa však, že ide o dodatočné záruky, ktoré sú potrebné na zabezpečenie súladu s právom na súkromie, a že by sa preto mali vložiť do vecného ustanovenia ako podmienka na vstup do súkromných priestorov.

2.3.2. Právomoc vyžiadať existujúce telefónne záznamy a existujúce záznamy o prenose údajov

23. V článku 17 ods. 2 písm. f) sa príslušné orgány splnomocňujú „požadovať existujúce telefónne záznamy a existujúce záznamy o prenose údajov, ktoré má telekomunikačný operátor alebo investičná spoločnosť“, objasňuje sa však, že táto žiadosť podlieha podmienke, že existuje „dôvodné podozrenie“ a podmienke, že tieto záznamy „môžu byť dôležité na dokázanie prípadov obchodovania s využitím dôverných informácií alebo manipulácie s trhom“ podľa navrhovaného nariadenia alebo navrhovanej smernice. Tieto záznamy sa však netýkajú „obsahu komunikácie, na ktorú sa vzťahujú“. V odseku 3 článku 17 sa ďalej stanovuje, že právomoci uvedené v odseku 2 sa vykonávajú v súlade s vnútroštátnym právom.
24. Údaje týkajúce sa používania prostriedkov elektronickej komunikácie môžu poskytovať široký rozsah osobných informácií, napríklad o totožnosti osôb, ktoré vedú telefonický rozhovor, čase a trvaní hovoru, použitej sieti, geografickej polohe užívateľa v prípade mobilných zariadení atď. Niektoré prevádzkové údaje týkajúce sa použitia internetu a elektronickej pošty (napríklad zoznam navštívených webových stránok) môžu navyše odhaliť dôležité informácie o obsahu komunikácie. Okrem toho, spracovanie prevádzkových údajov je v rozpore s dôverným charakterom komunikácie. Vzhľadom na to sa v smernici 2002/58/ES ⁽²⁾ (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) stanovuje zásada, že prevádzkové údaje sa musia vymazať alebo sa musí zabezpečiť ich anonymnosť, ak už naďalej nie sú potrebné na účely prenosu správy ⁽³⁾. Podľa článku 15 ods. 1 tejto smernice môžu členské štáty do vnútroštátnych právnych predpisov začleniť odchýlky na konkrétne zákonné účely, musia však byť nevyhnutné, vhodné a primerané na dosahovanie týchto cieľov v demokratickej spoločnosti ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Pozri najmä rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva z 23. februára 1993 vo veci *Funcke/Francúzsko*, 10828/84.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Pozri článok 6 ods. 1 smernice 2002/58/ES (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Článok 15 ods. 1 smernice 2002/58/ES, ktorý stanovuje, že také obmedzenie predstavuje nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na zabezpečenie národnej bezpečnosti (t. j. bezpečnosti štátu), obrany, verejnej bezpečnosti a na zabránenie, vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov alebo neoprávnené používanie elektronického komunikačného systému podľa článku 13 ods. 1 smernice 95/46/ES. Na tento účel členské štáty môžu, okrem iného, prijať legislatívne opatrenia umožňujúce zadržanie údajov na limitované obdobie, oprávnené z dôvodov stanovených v tomto odseku (...).

25. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov uznáva, že ciele, ktoré sa Komisia usiluje dosiahnuť v navrhovanom nariadení, sú legitímne. Uvedomuje si nevyhnutnosť iniciatív zameraných na posilnenie dohľadu nad finančnými trhmi s cieľom zachovať ich spoľahlivosť a vo všeobecnosti lepšie chrániť investorov a hospodárstvo. Vyšetrovacie právomoci, ktoré priamo súvisia s prenosom údajov však vzhľadom na svoju potenciálne rušivú povahu musia byť v súlade s požiadavkami nevyhnutnosti a primeranosti, t. j. musia sa obmedzovať na to, čo je vhodné na dosiahnutie stanoveného cieľa, a nesmú prekročiť to, čo je na jeho dosiahnutie potrebné⁽¹⁾. Vzhľadom na to je nevyhnutné, aby sa jednoznačne navrhli ustanovenia týkajúce sa osobného a vecného rozsahu, ako aj okolností a podmienok, za ktorých sa môžu použiť. Navyše je potrebné stanoviť vhodné záruky proti riziku zneužitia.
26. Príslušné telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov budú určite obsahovať osobné údaje v zmysle smernice 95/46/ES, smernice 2002/58/ES a nariadenia (ES) č. 45/2001. V odôvodnení 31 navrhovaného nariadenia sa uvádza: „[t]elefónne záznamy a záznamy o prenose údajov môžu preukázať totožnosť osoby zodpovednej za šírenie nepravdivých alebo zavádzajúcich informácií, že osoby boli v určitej dobe v kontakte a že existuje vzťah medzi dvomi alebo viacerými osobami“⁽²⁾. Preto je potrebné zabezpečiť úplné dodržanie podmienok na spravodlivé a zákonné spracovanie osobných údajov, ako stanovujú smernice a nariadenie.

2.3.3. Požiadavka na získanie súdneho povolenia

27. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov poznamenáva, že podľa článku 17 ods. 3 sa táto právomoc vykonáva v súlade s vnútroštátnym právom, a nie je potrebné výslovne odkázať na predchádzajúce súdne povolenie, ako je to v prípade právomoci na vstup do súkromných priestorov. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa domnieva, že všeobecná požiadavka na predchádzajúce súdne povolenie je vzhľadom na možné zneužitie právomoci a v záujme harmonizovaného uplatňovania právnych predpisov vo všetkých členských štátoch EÚ odôvodnená vo všetkých prípadoch, bez ohľadu na to, či sa to vyžaduje vo vnútroštátnom práve. Tiež je potrebné zohľadniť, že podľa rôznych zákonov členských štátov sa poskytujú osobitné záruky nedotknuteľnosti domova pred nepriemeranými a dostatočne neregulovanými kontrolami, prehliadkami alebo zabavením vykonávaným inštitúciami administratívneho charakteru.
28. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov okrem toho odporúča zaviesť podmienku, aby príslušné orgány požadovali telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov prostredníctvom formálneho rozhodnutia, v ktorom bude uvedený právny základ, účel žiadosti a špecifikácia požadovaných informácií, lehota, v rámci ktorej budú požadované informácie poskytnuté, ako aj právo adresáta požiadať Súdny dvor o preskúmanie rozhodnutia.

2.3.4. Definícia telefónnych záznamov a záznamov o prenose údajov

29. Navrhované nariadenie neobsahuje žiadnu definíciu pojmu „telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov“. V smernici 2002/58/ES (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) sa odkazuje iba na „záznamy o prenose údajov“, nie však na „telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov“. Nespomína sa tam ani to, že presný význam týchto pojmov určuje vplyv, aký môžu mať vyšetrovacie právomoci na súkromie a ochranu údajov príslušných osôb. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov navrhuje používať už zavedenú terminológiu „prenosu údajov“ zo smernice 2002/58/ES.
30. V článku 17 ods. 2 písm. f) sa odkazuje na „existujúce telefónne záznamy a existujúce záznamy o prenose údajov, ktoré má telekomunikačný operátor“. V smernici o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje zásada, že záznamy o prenose údajov sa musia vymazať, ak už naďalej nie sú potrebné na komerčné účely, na ktoré sa zbierali. Na základe článku 15 ods. 1 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa však členské štáty môžu od tejto povinnosti odchýliť, ak ide o účely presadzovania práva. Cieľom smernice o uchovávaní údajov je zosúladiť iniciatívy členských štátov podľa článku 15 ods. 1 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách v oblasti uchovávania údajov na účely vyšetrovania, odhaľovania a stíhania závažných trestných činov.

⁽¹⁾ Pozri napríklad spojené veci C-92/09 a C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-92/09) proti Land Hessen*, ešte neuvyverejnené v zbierke, bod 74.

⁽²⁾ Pozri tiež s. 12 dôvodovej správy navrhovaného nariadenia.

31. Ide o to, či sa telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov uvedené v článku 17 ods. 2 písm. f) považujú za údaje dostupné na základe uchovávaní záznamov o prenose údajov a polohe, ktoré reguluje smernica o súkromí a elektronických komunikáciách, alebo za dodatočné údaje požadované podľa smernice o uchovávaní údajov. Z druhej možnosti vyplývajú závažné obavy, pretože odchýlky uvedené v článku 15 ods. 1 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách (t. j. prevencia, odhaľovanie, vyšetrovanie a stíhanie trestných činov) by sa tak použili na rozšírenie účelu, na ktorý sa údaje uchovávajú podľa smernice o uchovávaní údajov (t. j. vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie závažných trestných činov). Inými slovami, údaje uchovávané podľa smernice o uchovávaní údajov by sa takto používali na účely, ktoré sa v tejto smernici nepredpokladajú. Tým by sa umožnilo využívať na európskej úrovni „právnú diery“, ktorá je jedným z najväčších nedostatkov súčasnej smernice o uchovávaní údajov ⁽¹⁾.
32. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto dôrazne odporúča zadanie kategórií telefónnych záznamov a záznamov o prenose údajov, ktoré môžu príslušné orgány vyžadovať. Tieto údaje musia byť primerané, relevantné a nesmú byť nadbytočné vo vzťahu k účelu, na ktorý sa získavajú a spracúvajú. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov ďalej odporúča obmedziť článok 17 ods. 2 písm. f) na údaje, ktoré telekomunikační operátori bežne spracúvajú (majú k dispozícii) v rámci smernice o súkromí a elektronických komunikáciách 2002/58/ES. Tým sa v zásade vylúči prístup k údajom uchovávaným na účely smernice o uchovávaní údajov, ak takýto prístup neslúži na účely vyšetrovania, odhaľovania a stíhania *závažných* trestných činov ⁽²⁾.
33. V článku 17 ods. 2 písm. f) sa odkazuje na existujúce telefónne záznamy a existujúce záznamy o prenose údajov, ktoré má investičná spoločnosť. V znení článku je potrebné zadať kategórie záznamov a objasniť spoločnosti, na ktoré sa toto ustanovenie vzťahuje. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa domnieva, že tieto záznamy sa zhodujú so záznamami uvedenými v návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o trhoch s finančnými nástrojmi (navrhovaná smernica MIFID). Zdôrazňuje, že upozornil na niektoré zistenia súvisiace s týmto návrhom, na základe ktorých odporučil objasnenie aj týchto pojmov ⁽³⁾. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov okrem toho v prípade, ak sa telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov týkajú telefonického rozhovoru a elektronických komunikácií uvedených v článku 16 ods. 7 navrhovanej smernice MIFID, odporúča definovať účel zaznamenávania týchto rozhovorov a určenie druhov komunikácie, ako aj kategórií údajov o komunikácií, ktoré sa budú zaznamenávať ⁽⁴⁾.
34. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov nakoniec s potešením konštatuje, že v znení sa vyžaduje podmienka odôvodneného podozrenia na porušenie navrhovaného nariadenia alebo navrhovanej smernice na získanie prístupu k záznamom a že sa výslovne vylučuje prístup príslušných orgánov k obsahu komunikácie.

2.4. Zavedené systémy odhaľovania a nahlasovania podozrivých transakcií

35. V článku 11 ods. 1 navrhovaného nariadenia sa predpokladá, že každá osoba, ktorá prevádzkuje miesto obchodovania, prijme a udržiava účinné opatrenia a postupy zamerané na predchádzanie zneužívaniu trhu a jeho odhaľovanie. V odseku 2 sa dokonca vyžaduje, aby každá osoba, ktorá profesionálne zabezpečuje alebo vykonáva transakcie s finančnými nástrojmi zaviedla systémy na odhaľovanie a nahlasovanie pokynov a transakcií, ktoré môžu predstavovať obchodovanie s využitím dôverných informácií,

⁽¹⁾ V tejto súvislosti pozri stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 31. mája 2011 k hodnotiacej správe Komisie Rade a Európskemu parlamentu o smernici o uchovávaní údajov (smernica 2006/24/ES), napr. odsek 24.

⁽²⁾ Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov opätovne upozorňuje na problémy súvisiace s nedostatočnou európskou definíciou „závažného trestného činu“. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôraznil, že v hodnotiacej správe Komisie o smernici o uchovávaní údajov sa poukazuje na to, že ponechanie rozhodnutia presne definovať pojem „závažný trestný čin“ na členské štáty viedlo k tomu, že údaje sa používajú na rôzne účely. Komisia vyhlásila, že „[v]äčšina členských štátov, ktoré smernicu transponovali, umožňuje v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi prístup a použitie uchovávaných údajov na účely presahujúce účely stanovené v smernici vrátane predchádzania trestnej činnosti a boja s ňou vo všeobecnosti a predchádzania ohrozeniu života a zdravia“. Pozri stanovisko z 31. mája 2011 k hodnotiacej správe Komisie Rade a Európskemu parlamentu o smernici o uchovávaní údajov (smernica 2006/24/ES), ods. 24, 71 a 72.

⁽³⁾ Podľa článku 71 ods. 2 písm. d) môže príslušný orgán podľa navrhovanej smernice MIFID vyžadovať existujúce telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov, ktoré má investičná spoločnosť, ak existuje odôvodnené podozrenie na porušenie navrhovanej smernice MIFID.

⁽⁴⁾ Pozri stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 10. februára 2012 k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES (prepracované znenie), a k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o trhoch s finančnými nástrojmi a k zmene a doplnení nariadenia [EMIR] o mimoburzových derivátoch, centrálnych zmluvných stranách a archívoch obchodných údajov.

manipuláciu s trhom alebo pokus zapojiť sa do manipulácie s trhom alebo obchodovania s využitím dôverných informácií. V prípade podozrenia musí bezodkladne informovať príslušný orgán. Komisia prijme regulačné technické normy s cieľom stanoviť vhodné opatrenia a postupy uvedené v prvom pododseku a s cieľom stanoviť systémy a vzorové oznámenia uvedené v druhom pododseku (článok 11 ods. 3, posledná veta).

36. Keďže tieto systémy budú veľmi pravdepodobne obsahovať aj osobné údaje (napr. monitorovanie transakcií osôb uvedených v zozname osôb s dôvernými informáciami), európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôrazňuje, že tieto normy sa musia vypracovať v súlade so zásadou ochrany súkromia už v štádiu návrhu, t. j. ochranu údajov a súkromia je potrebné včleňovať do nových produktov, služieb a postupov, ktoré obsahujú spracovanie osobných údajov, už od samého začiatku⁽¹⁾. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov okrem toho odporúča začleniť odkaz na potrebu konzultovania s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov v oblastiach, v ktorých sa tieto regulované normy týkajú spracovania osobných údajov.

2.5. Výmena informácií s tretími štátmi

37. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov poukazuje na existenciu odkazu na smernicu 95/46/ES, a to najmä na jej články 25 až 26, a osobitné záruky uvedené v článku 23 navrhovaného nariadenia, ktoré sa týkajú poskytovania osobných údajov tretím krajinám. Najmä si všíma, že posudzovanie podľa jednotlivých prípadov, zabezpečenie nevyhnutnosti prenosu, požiadavka na predchádzajúci výslovný súhlas príslušného orgánu s ďalším prenosom údajov tretím krajinám a týmito krajinami a existencia primeranej úrovne ochrany osobných údajov v tretej krajine, ktorá získa osobné údaje, sa považujú za primerané záruky pre riziká, ktoré takýto prenos obnáša.

2.6. Uverejnenie sankcií

2.6.1. Povinné uverejnenie sankcií

38. V článku 26 ods. 3 navrhovaného nariadenia sa členským štátom stanovuje povinnosť zabezpečiť, aby príslušné orgány bezodkladne uverejňovali všetky administratívne opatrenia a sankcie uložené za porušenie navrhovaného nariadenia vrátane prinajmenšom informácií o druhu a povahe porušenia a totožnosti osôb zodpovedných za porušenie, s výnimkou prípadov, keď by takéto uverejnenie vážne ohrozilo stabilitu finančných trhov.
39. Uverejňovanie sankcií môže mať odradzujúci účinok, pretože môže skutočných aj potenciálnych porušovateľov odradiť od páchania trestných činov, čím sa zabráni závažnému poškodeniu dobrého mena. Prispeje k tiež k zvyšovaniu transparentnosti, pretože trhové subjekty budú vedieť, kto konkrétne spáchal porušenie. Táto povinnosť sa zmierňuje iba vtedy, ak by uverejnenie spôsobilo zainteresovaným stranám neprimeranú ujmu, a v tom prípade príslušné orgány uverejnia sankcie anonymne.
40. Európsky dozorný úradník víta odkaz na Chartu základných práv v odôvodnení 35, a najmä na právo na ochranu osobných údajov pri prijímaní a uverejňovaní sankcií. Nie je však presvedčený o tom, že povinné uverejňovanie sankcií spĺňa v podobe, v akej je momentálne sformulované, požiadavky zákona na ochranu údajov, ako ho interpretuje Súdny dvor v rozsudku vo veci *Schecke*⁽²⁾. Zastáva názor, že účel, nevyhnutnosť a primeranosť opatrenia nie sú dostatočne stanovené a že je v každom prípade potrebné poskytnúť primerané záruky pre predvídateľné riziká ohrozenia práv jednotlivcov.

2.6.2. Nevyhnutnosť a primeranosť uverejnenia

41. V rozsudku vo veci *Schecke* anuloval Súdny dvor ustanovenia nariadenia Rady a nariadenia Komisie, v ktorých sa vyžadovalo povinné uverejnenie informácií týkajúcich sa príjemcov prostriedkov z poľnohospodárskych fondov vrátane totožnosti príjemcov a poskytnutých súm. Súdny dvor sa domnieval, že uvedené uverejnenie predstavuje spracovanie osobných informácií, ktoré patrí do článku 8 ods. 2 Európskej charty základných práv (ďalej len „charta“), a preto je zásahom do práv uznaných v článkoch 7 a 8 charty.

⁽¹⁾ Pozri stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov zo 14. januára 2011 k oznámeniu Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom Komplexný prístup k ochrane osobných údajov v Európskej únii (Ú. v. EÚ C 181, 22.6.2011, s. 1), ods. 108 až 115.

⁽²⁾ Spojené veci C-92/09 a C-93/09, *Schecke*, ods. 56 až 64.

42. Po analýze, že „výnimky a obmedzenia z ochrany osobných údajov musia pôsobiť v rámci toho, čo je striktné nevyhnutné“, Súdny dvor analyzoval účel uverejňovania a jeho primeranosť. Dospel k záveru, že nič nedokazuje, že pri prijímaní príslušných právnych predpisov Rada a Komisia zväžili spôsoby uverejňovania informácií, ktoré musia byť v súlade s cieľmi uverejnenia a zároveň musia predstavovať čo najmenší zásah do súkromia príslušných príjemcov.
43. V článku 26 ods. 3 navrhovaného nariadenia ide pravdepodobne o rovnaký nedostatok, aký zdôraznil ESD v rozsudku vo veci *Schecke*. Nemožno zabúdať, že pri posudzovaní súladu ustanovenia, v ktorom sa vyžaduje verejné poskytnutie osobných informácií, s požiadavkami na ochranu údajov je najdôležitejší jednoznačný a presne definovaný účel, ktorému má predpokladané uverejnenie slúžiť. Len ak je účel jednoznačne a presne definovaný, sa môže posúdiť, či je uverejnenie osobných údajov nevyhnutné a primerané ⁽¹⁾.
44. Po prečítaní návrhu a doplňujúcich dokumentov (t. j. správy o posúdení vplyvu) má európsky dozorný úradník pre ochranu údajov dojem, že účel, a teda aj nevyhnutnosť, tohto opatrenia nie sú jednoznačne stanovené. Zatiaľ čo odôvodnenia návrhu v tomto bode mlčia, v posúdení vplyvu sa odkazuje len na všeobecné pozitívne vplyvy (t. j. odradzujúci účinok zneužívania trhu, príspevanie k ochrane investorov, rovnaké zaobchádzanie s emitentmi, lepšie presadzovanie práva) a zmienku, že „uverejnenie sankcií je mimoriadne dôležité pre zvýšenie transparentnosti a udržanie dôvery vo finančný trh“ a že „uverejnenie uložených sankcií bude odradzujúce a prispeje k zlepšeniu trhovej integrity a ochrany investorov“ ⁽²⁾. Takéto všeobecné vyhlásenie nie je dostatočné na preukázanie nevyhnutnosti navrhovaného opatrenia. Ak je všeobecným cieľom zvýšenie odradzujúceho účinku, Komisia by mala vysvetliť najmä to, prečo nie sú dostatočné vyššie finančné pokuty (alebo iné sankcie, ktoré nevedú k „ukazovaniu prstom“).
45. V správe o posúdení vplyvu sa okrem toho zrejme nezohľadňujú spôsoby menšieho zásahu do súkromia, napríklad rozhodovanie o uverejňovaní na základe jednotlivých prípadov. Druhá možnosť sa javí ako *prima facie* vhodnejšie riešenie, najmä ak si uvedomíme, že [ako sa uznáva v článku 26 ods. 1 písm. d)] uverejnenie je sankcia, ktorá sa ako taká má posudzovať na základe jednotlivých prípadov, pričom sa zohľadňujú príslušné okolnosti, napríklad závažnosť porušenia, stupeň osobnej zodpovednosti, recidíva, straty tretích strán atď. ⁽³⁾.
46. V správe o posúdení vplyvu sa nevysvetľuje, prečo nie je uverejňovanie na základe jednotlivých prípadov dostatočné. Uvádza sa tam len to, že uverejnenie uložených sankcií „prispeje k cieľu odstránením súčasnej právomoci členských štátov odstrániť tam, kde je to možné, možnosti a právomoci nevyžadovať takéto uverejňovanie“ ⁽⁴⁾. Podľa názoru európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov je vhodnejšou, a preto uprednostňovanou, možnosťou posúdenie prípadu vzhľadom na osobitné okolnosti, nie povinné uverejňovanie vo všetkých prípadoch. Táto právomoc umožní napríklad príslušnému orgánu vyhnúť sa uverejneniu v prípadoch menej závažných porušení, ktoré nespôsobili významnejšiu školu, ak príslušná strana spolupracuje atď. Posúdenie v rámci posudzovania vplyvu preto stále vyvoláva pochybnosti vzhľadom na nevyhnutnosť a primeranosť opatrenia.

2.6.3. Potrebnosť primeraných záruk

47. V navrhovanom nariadení je potrebné predpokladať primerané záruky na zabezpečenie spravodlivej rovnováhy medzi rôznymi záujmami. Po prvé, záruky sú potrebné v súvislosti s právom obvinených osôb na napadnutie rozhodnutia pred súdom a na prezumpciu neviny. Do znenia článku 26 ods. 3 je

⁽¹⁾ V tejto súvislosti pozri tiež stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 15. apríla 2011 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na ročný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ C 215, 21.7.2011, s. 13).

⁽²⁾ Pozri posúdenie vplyvu, s. 166.

⁽³⁾ T. j. podľa článku 27 navrhovaného nariadenia, v ktorom sa stanovujú kritériá uloženia sankcií.

⁽⁴⁾ Pozri posúdenie vplyvu, s. 167.

v tejto súvislosti potrebné začleniť osobitný jazyk, aby boli príslušné orgány povinné prijímať vhodné opatrenia v situáciách, v ktorých sa proti rozhodnutiu možno odvolať, alebo keď rozhodnutie nakoniec anuluje súd⁽¹⁾.

48. Po druhé, navrhované nariadenie musí zabezpečovať, aby sa proaktívne dodržiavali práva dotknutých osôb. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov oceňuje skutočnosť, že v záverečnej verzii návrhu sa predpokladá možnosť vylúčiť uverejnenie v prípadoch, v ktorých to môže spôsobiť škody. Proaktívny prístup by však znamenal, že dotknuté osoby sú vopred informované o skutočnosti, že rozhodnutie o sankcionovaní sa uverejní a že podľa článku 14 smernice 95/46/ES majú na základe zákonnosti a presvedčivosti právo voči tomu namietať⁽²⁾.
49. Po tretie, zatiaľ čo v navrhovanom nariadení sa neurčuje médium, v ktorom sa majú informácie uverejniť, v praxi je predstaviteľné, že vo väčšine členských štátov sa uverejnenie uskutoční na internete. Uverejňovanie na internete so sebou nesie určité problémy a riziká súvisiace najmä s potrebou zabezpečiť informácie online na potrebné obdobie a s tým, aby sa údaje nedali manipulovať alebo upravovať. Používanie externých vyhľadávacích nástrojov tiež predstavuje riziko, že údaje sa vytrhnú z kontextu a budú sa cez web šíriť spôsobom, ktorý sa nedá jednoducho kontrolovať⁽³⁾.
50. Vzhľadom na vyššie uvedené musia byť členské štáty povinné zabezpečiť dostupnosť osobných údajov príslušných osôb online iba na odôvodnené časové obdobie, po uplynutí ktorého sa budú systematicky vymazávať⁽⁴⁾. Členské štáty musia okrem toho zabezpečiť zavedenie vhodných bezpečnostných opatrení a záruk, a to najmä na ochranu pred rizikami súvisiacimi s používaním externých vyhľadávacích nástrojov⁽⁵⁾.

2.6.4. Záver

51. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zastáva názor, že ustanovenie o povinnom uverejňovaní sankcií nie je vo svojej súčasnej podobe v súlade so základnými právami na súkromie a ochranu údajov. Zákonodarca musí dôkladne posúdiť nevyhnutnosť navrhovaného systému a overiť, či povinnosť uverejňovania neprekračuje opatrenia potrebné na dosiahnutie cieľa presadzovaného vo verejnom záujme a či sa na dosiahnutie rovnakého cieľa nedajú využiť menej reštriktívne opatrenia. Vzhľadom na výsledok tejto skúšky primeranosti musí byť v každom prípade povinnosť uverejňovania podporená vhodnými zárukami na zabezpečenie dodržiavania prezumpcie nevinoty, práva dotknutých osôb na vznesenie námietky, bezpečnosti/presnosti údajov a ich vymazania po uplynutí vhodného časového obdobia.

2.7. Nahlasovanie porušení

52. V článku 29 navrhovaného nariadenia sa vyžaduje, aby členské štáty zaviedli účinné mechanizmy na podnietenie nahlasovania porušení, známe aj ako systémy informátorov. Hoci tieto systémy môžu slúžiť ako účinný nástroj na zachovanie súladu, z pohľadu ochrany údajov vzbudzujú závažné obavy⁽⁶⁾.

(1) Vnútroštátne orgány môžu zväziť napríklad tieto opatrenia: oddialenie uverejnenia do zamietnutia odvolania alebo, ako sa navrhuje v správe o posúdení vplyvu, jasné určenie, že proti rozhodnutiu sa vždy možno odvolať a že jednotlivci sa považujú za nevinného, kým sa neprijme záverečné rozhodnutie, uverejnenie opravy v prípadoch, keď rozhodnutie anuluje súd.

(2) Pozri stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 10. apríla 2007 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ C 134, 16.6.2007, s. 1).

(3) V tejto súvislosti pozri dokument vydaný talianskym orgánom na ochranu údajov Osobné údaje ako tiež začlenené záznamy a dokumenty štátnych orgánov: Usmernenia na ich spracovanie štátnymi orgánmi v súvislosti s webovou komunikáciou a šírením, ktorý je dostupný na webovej stránke talianskeho orgánu na ochranu údajov <http://www.garanteprivacy.it/garante/doc.jsp?ID=1803707>

(4) Tieto obavy súvisia aj so všeobecnejším právom „byť zabudnutý“, o ktorého začlenení do nového legislatívneho rámca na ochranu osobných údajov sa diskutuje.

(5) Tieto opatrenia a záruky môžu pozostávať napríklad z vylúčenia externých vyhľadávacích nástrojov z indexovania údajov.

(6) Pracovná skupina zriadená podľa článku 29 uverejnila stanovisko k týmto systémom v roku 2006, pričom sa zamerala na aspekty tohto javu súvisiace s ochranou údajov: stanovisko č. 1/2006 k problematike uplatňovania noriem EÚ o ochrane údajov na vnútorné mechanizmy oznamovania podozrení z nekalého konania (whistleblowing) v oblasti účtovníctva, vnútorných účtovných kontrol, auditu, boja proti úplatkárstvu a trestnej činnosti v bankovom a finančnom sektore (stanovisko pracovnej skupiny k systémom informátorov). Stanovisko je k dispozícii na stránke pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

53. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov víta skutočnosť, že navrhované nariadenie obsahuje osobitné záruky týkajúce sa ochrany osôb podozrivých z porušenia nariadenia a všeobecnejšie záruky týkajúce sa ochrany osobných údajov, ktoré sa budú na vnútroštátnej úrovni ďalej rozvíjať. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov si uvedomuje skutočnosť, že navrhované nariadenie obsahuje len základné prvky systému, ktorý implementujú členské štáty. Chce však upozorniť na tieto ďalšie body.
54. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôrazňuje, ako v prípade ďalších stanovísk ⁽¹⁾, potrebu zaviesť osobitný odkaz na dodržiavanie dôvernosti totožnosti informátorov. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôrazňuje, že informátori sú v citlivom postavení. Osobám, ktoré poskytnú takéto informácie, je potrebné zaručiť dôvernosť totožnosti, a to najmä vo vzťahu k osobe, ktorej údajné nezákonné počínanie nahlasujú ⁽²⁾. Dôvernosť totožnosti informátorov je potrebné zabezpečiť na všetkých úrovniach postupu, ak to nie je v rozpore s vnútroštátnymi pravidlami súdneho konania. Totožnosť je potrebné odhaliť najmä v súvislosti s ďalším vyšetrovaním alebo následným súdnym konaním, ktoré je výsledkom vyšetrovania (a to aj v prípade, ak sa ukáže, že v zlom úmysle poskytli nepravdivé vyhlásenie) ⁽³⁾. Vzhľadom na vyššie uvedené odporúča európsky dozorný úradník pre ochranu údajov pridať písmeno b) do článku 29 ods. 1 s nasledujúcim ustanovením: „totožnosť týchto osôb je chránená na všetkých úrovniach postupu, ak sa jej odhalenie nevyžaduje podľa vnútroštátneho práva v súvislosti s ďalším vyšetrovaním alebo následným súdnym konaním“.
55. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov s potešením konštatuje, že v článku 29 ods. 1 písm. c) sa vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili ochranu osobných údajov týkajúcich sa obvinenej aj nahlasujúcej osoby v súlade so zásadami ustanovenými v smernici 95/46/ES. S cieľom dosiahnuť vyššiu komplexnosť a záväznosť smernice však navrhuje odstránenie spojenia „zásadami ustanovenými“. Pokiaľ ide o nutnosť dodržiavať právne predpisy o ochrane údajov pri praktickej implementácii systémov, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôrazňuje odporúčania pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 uvedené v jej odporúčaní z roku 2006 o systémoch informovania. Príslušné subjekty musia pri implementovaní vnútroštátnych systémov zohľadňovať okrem iného nutnosť dodržiavať primeranosť, a to na základe čo najdôkladnejšieho vymedzenia kategórií nahlasujúcich osôb a kategórií osôb, ktoré môžu byť obvinené z trestného činu, ako aj porušení, z ktorých môžu byť obvinené, ďalej nutnosť uprednostňovať identifikované a dôverné správy pred anonymnými, nutnosť odhaľovať totožnosť informátorov, ak sa informátori v zlom úmysle dopustili nepravdivého vyhlásenia, ako aj nutnosť dodržiavať prísne obdobia uchovávanía údajov.

3. ZÁVERY

56. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov víta osobitnú pozornosť venovanú ochrane údajov v navrhovanom nariadení.
57. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vypracoval tieto odporúčania:
- v článku 13 zadať účel zoznamu osôb, ktoré majú k dispozícii dôverné informácie,
  - v článku 17 ods. 2 písm. e) týkajúcom sa právomoci na vstup do súkromných priestorov zaviesť ako všeobecnú požiadavku predchádzajúce povolenie súdneho orgánu,
  - v článku 17 ods. 2 písm. f) týkajúcom sa právomoci vyžadovať telefónne záznamy a záznamy o prenose údajov zaviesť ako všeobecnú požiadavku predchádzajúce povolenie súdneho orgánu a požiadavku na formálne rozhodnutie, v ktorom sa určí: i) právny základ, ii) účel žiadosti, iii) aké informácie sa požadujú, iv) časové obmedzenie, v rámci ktorého sa informácie poskytujú, a v) právo adresáta na preskúmanie rozhodnutia Súdnym dvorom,

⁽¹⁾ Pozri napríklad stanovisko z 15. apríla 2011 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na ročný rozpočet Únie, a stanovisko z 1. júna 2011 k vyšetrovaniu vykonávanému úradom OLAF, obe sú k dispozícii na stránke <http://www.edps.europa.eu>

⁽²⁾ Dôležitosť zachovania dôvernosti totožnosti informátora už európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôraznil v liste európskemu ombudsmanovi z 30. júla 2010 vo veci 2010-0458, k dispozícii na stránke európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (<http://www.edps.europa.eu>). Pozri tiež stanoviská európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov na základe predbežnej kontroly z 3. februára 2012 a 23. júna 2006 k internému vyšetrovaniu úradu OLAF (vec 2005-0418) a zo 4. októbra 2007 k externému vyšetrovaniu úradu OLAF (veci 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72).

⁽³⁾ Pozri stanovisko z 15. apríla 2011 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na ročný rozpočet Únie, ktoré je k dispozícii na stránke <http://www.edps.europa.eu>

- zadať, aké kategórie telefónnych záznamov a záznamov o prenose údajov, ktoré majú k dispozícii telekomunikačný operátor a investičné spoločnosti, môžu vyžadovať príslušné orgány a obmedziť článok 17 ods. 2 písm. f) na údaje, ktoré bežne spracúvajú (majú k dispozícii) telekomunikační operátori v rámci smernice 2002/58/ES,
- pridať článok 29 ods. 1 písm. b) s ustanovením: „totožnosť týchto osôb je chránená na všetkých úrovniach postupu, ak sa jej odhalenie nevyžaduje podľa vnútroštátneho práva v súvislosti s ďalším vyšetrovaním alebo následným súdnym konaním“,
- vzhľadom na pochybnosti vyjadrené v tomto stanovisku posúdiť nevyhnutnosť a primeranosť navrhovaného systému povinného uverejňovania sankcií; vzhľadom na výsledok skúšky nevyhnutnosti a primeranosti sa musia v každom prípade poskytnúť vhodné záruky na zabezpečenie dodržiavania prezumpcie nevinoty, práva dotknutých osôb na vznesenie námietky, bezpečnosti/presnosti údajov a ich vymazania po uplynutí vhodného časového obdobia.

V Bruseli 10. februára 2012

Giovanni BUTTARELLI
Asistent európskeho dozorného úradníka pre
ochranu údajov
